

O zmianach w części pisemnej egzaminu maturalnego z języka polskiego na poziomie podstawowym

„Wprowadzenie nowej formuły egzaminu maturalnego, która zacznie obowiązywać od roku 2015, jest konsekwencją sukcesywnego wdrażania od roku szkolnego 2009/2010, na kolejnych etapach edukacji, nowej podstawy programowej kształcenia ogólnego. W dokumencie tym wymagania szczegółowe podzielono na trzy obszary: 1. odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji, 2. analiza i interpretacja tekstów kultury, 3. tworzenie wypowiedzi. We wszystkich obszarach płaszczyzną wspólną nauki o języku i o literaturze jest tekst – skupienie na nim różnorodnych działań edukacyjnych potwierdza jego zasadniczą rolę w nauczaniu języka polskiego i pozwala na funkcjonalne potraktowanie zarówno wiedzy o literaturze, jak i wiedzy o języku, które łącznie stanowią fundament pogłębionej analizy i – w efekcie – rozumienia wypowiedzi” (CKE, 2013a).

Nowa formuła egzaminu pisemnego z języka polskiego na poziomie podstawowym

Tak jak w formule do roku 2014 arkusz egzaminu maturalnego z języka polskiego na poziomie podstawowym będzie się składał z dwóch części.

W tabeli 1. znajduje się zestawienie struktury arkusza egzaminacyjnego w formule obowiązującej do roku

2014 i struktury, która będzie funkcjonować od przyszłego roku.

Część testowa arkusza egzaminacyjnego składa się z dwóch zestawów, z których każdy obejmuje (CKE, 2013a):

- tekst lub dwa teksty liczące łącznie nie więcej niż 500 słów,
- wiązkę 5–7 zamkniętych i/lub otwartych zadań do tekstu.

Łącznie w obu zestawach składających się na test znajdzie się 10–13 zadań zróżnicowanych pod względem formy oraz sprawdzających różne kompetencje.

Teksty, do których odnoszą się zadania, zgodnie z podstawą programową mogą mieć charakter popularnonaukowy, publicystyczny lub polityczny.

Zadania w teście mogą mieć formę zamkniętą lub otwartą. Nie ograniczają się do sprawdzania umiejętności wyszukiwania informacji w tekście, ale – obligatoryjnie – służą rozpoznaniu poziomu umiejętności analizy tekstu i jego przekształceń, a także świadomości językowej.

Zadania testowe sprawdzające rozumienie czytanego tekstu (na poziomie złożonym) mogą dotyczyć:

I. na poziomie znaczeń:

- wyszukiwania informacji złożonych,
- dostrzegania powiązań między informacjami,

Arkusz egzaminacyjny do 2014 r.	Arkusz egzaminacyjny od 2015 r.
170 minut Część I: test z rozumienia czytanego tekstu nieliterackiego Część II: pisanie własnego tekstu w związku z tekstem literackim zamieszczonym w arkuszu: <ul style="list-style-type: none"> dwa tematy do wyboru nieokreślona forma wypowiedzi 	170 minut Część I: test sprawdzający umiejętność wykonywania na tekście nieliterackim operacji dowodzących jego rozumienia na różnych poziomach Część II: tworzenie wypowiedzi argumentacyjnej w związku z tekstem literackim zamieszczonym w arkuszu. W każdym arkuszu: rozprawka i interpretacja tekstu poetyckiego

Tab. 1. Arkusz egzaminacyjny z języka polskiego – do 2014 i od 2015 r.

- c) dostrzegania związków przyczynowo-skutkowych między zdarzeniami,
- d) odróżniania informacji ważnych od drugorzędnych,
- e) wnioskowania na podstawie przesłanek zawartych w tekście,
- f) określania tematu/głównej myśli/przesłania tekstu,
- g) dostrzegania relacji między częściami składowymi tekstu,
- h) określania stosunku autora do opisanych zagadnień,
- i) **zadawania pytań do tekstu¹,**
- j) rozpoznawania znaczeń przenośnych wyrazów i konstrukcji wyrazowych;

2. na poziomie struktury:

- a) rozumienia funkcji środków językowych w tekście, w tym epitetu, porównania, przenośni,
- b) badania struktury tekstu,
- c) określania tezy tekstu i wskazywania argumentów,
- d) objaśniania funkcji wydzielonych fragmentów tekstu na tle całości,
- e) wyodrębniania części składowych utworu, określania powiązań między nimi;

3. na poziomie komunikacji:

- rozpoznawania informacji i opinii,
- wyrażania stosunku do opinii autora (czytanie krytyczne).

Zadania testowe sprawdzające umiejętność wykonywania działań na tekście mogą dotyczyć:

- a) **wyszukiwania słów (pojęć) kluczowych;**
- b) **transformacji tekstu, czyli różnych przekształceń jego struktury, opartych na zasadzie równoważności, służących m.in. dostosowaniu for-**

my tekstu do zadanego celu (np. zmiana konwencji stylistycznej i pytanie o efekt takiego zabiegu czy przekształcenia składniowe podporządkowane różnym intencjom komunikacyjnym);

- c) **formułowania pytań, na które odpowiedzią są kolejne zdania lub fragmenty tekstu;**
- d) **streszczenia;**
- e) **tworzenia planu tekstu.**

Zadania testowe sprawdzające świadomość językową mogą dotyczyć:

- a) słownictwa, czyli m.in. znaczenia wyrazów, wyrazów i konstrukcji synonimicznych, wyrazów wieloznacznych, definiowania pojęć;
- b) słotwórstwa, czyli analizowania budowy wyrazów pochodnych i sposobu ich tworzenia;
- c) fleksji, czyli odmiany wyrazów;
- d) składni w tekście, czyli m.in. budowy wypowiedzi, funkcji wyrazów w zdaniu (podmiotu, orzeczenia, dopełnienia, przydawki, okolicznika), związków składniowych między częściami zdania, budowy zdań złożonych, szyku wyrazów i wypowiedzi składowych w wypowiedzeniu złożonym, **transformacji opartych na równoważności jednostek języka i konstrukcji językowych;**
- e) **funkcji tekstu;**
- f) **cech gatunkowych tekstu;**
- g) zagadnień stylistycznych, czyli m.in. wartości stylistycznej środków językowych w tekstach tworzonych w różnych celach i w różnych sytuacjach komunikacyjnych, cech tekstów należących do poszczególnych stylów funkcjonalnych polszczyzny (naukowego, popularnonaukowego, publicystycznego, potocznego, urzędowego, artystycznego), zabiegów

stylizacyjnych (archaizacja, dialektyzacja, kolokwializacja), różnicy pomiędzy tekstem ustnym a pisany; h) innych umiejętności wskazanych w podstawie programowej dla II, III i IV etapu edukacyjnego w częściach Świadomość językowa.

Test maturalny zawiera 10–13 zadań otwartych (z miejscami na wpisanie odpowiedzi) i/lub zamkniętych (z wariantami odpowiedzi – do wyboru).

Najczęściej stosuje się:

- zadania krótkiej odpowiedzi, polegające na sformułowaniu kilkuzdaniowej odpowiedzi (P²):

Zadanie 2.3. (0–2)

Odwołując się do budowy słotwórczej wyrazu „dospołeczny” i treści akapitu 3. i 4., wyjaśnij znaczenie stwierdzenia „trybuny są dospołeczne”. Nie cytuj.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

- zadania wielokrotnego wyboru, w wariancie z jedną odpowiedzią prawidłową (P):

Zadanie 2.4. (0–1)

Jaką funkcję pełni wypowiedź szamana przytoczona w 3. akapicie?

- A. Podsumowuje część wstępną.
- B. Stanowi komentarz do poprzedniego akapitu.
- C. Wprowadza do tekstu nowy motyw.
- D. Stanowi nawiązanie do tytułu.

- zadania typu *prawda–fałsz*, polegające na określeniu prawdziwości lub poprawności danego stwierdzenia (D):

¹ Kolorem czerwonym zostały zapisane umiejętności, które będą sprawdzane na egzaminie maturalnym od 2015 r. – do tej pory ich nie uwzględniano. Pozostałe były i nadal będą sprawdzane.

² Przykładowe zadania pochodzą z trzech źródeł dostępnych na stronie internetowej Centralnej Komisji Egzaminacyjnej, w tekście dla ułatwienia oznaczonych skrótami: P – *Przykładowy arkusz egzaminacyjny. Język polski (poziom podstawowy)*, D – *Diagnoza przedmaturalna z języka polskiego*, I – *Informator o egzaminie maturalnym z języka polskiego od roku szkolnego 2014/2015*.

Zadanie 2.3. (0–2)

Oceń zgodność podanych stwierdzeń z poglądami Umberta Eco wyrażonymi w tekście. Wpisz TAK, jeśli stwierdzenie jest zgodne z tymi poglądami, lub NIE – jeśli nie jest zgodne.

1. Pięknem jest to, co samo przez się jest godne wyboru. (Arystoteles)
2. Piękno rzeczy istnieje jedynie w umyśle tego, kto rzeczy te ogląda. (D. Hume)
3. Czasami trzeba jako dobro ocenić mniejsze zło. (N. Machiavelli)

- zadania na dobieranie (D):

Zadanie 2.1. (0–1)

Podkreśl te z podanych przymiotników, które zgodnie z wymową tekstu Umberta Eco można zaliczyć do wskazanych w I. akapicie „tym podobnych wyrazów”.

starożytny, świetny, podobny, zażytkowy, doskonały, nowoczesny, czarujący

- zadania z luką (P):

Zadanie 2.2. (0–1)

Uzupełnij definicję odpowiednim słowem z akapitu I.

Zespół czynności, których częste powtarzanie tworzy jakiś zwyczaj, to

- zadania podwójnego wyboru (D):

Zadanie 2.6. (0–1)

Wybierz i zaznacz odpowiedź A albo B oraz jej uzasadnienie spośród odpowiedzi 1–3.

Tezy o pięknie autorstwa Umberta Eco i Józefa Tischnera są

A.	identyczne,	ponieważ	Tischner i Eco postrzegają piękno odmiennie.
			Tischner i Eco utożsamiają piękno z dobrem.
B.	podobne,		Tischner przedstawia nieco szerszą definicję piękna niż Eco.

Zadania mogą także sprawdzać znajomość utworów literackich, których – zgodnie z podstawą programową – nie wolno pominąć w procesie kształcenia, oznaczonych w podstawie gwiazdką (P):

Zadanie 1.3. (0–2)

Który z wymienionych twórców mógłby posłużyć się w swoim utworze przykładem o charakterze podobnym do przykładu kończącego I. akapit? Uzasadnij odpowiedź.

- A. Witold Gombrowicz
- B. Henryk Sienkiewicz
- C. Adam Mickiewicz
- D. Ignacy Krasicki

Uzasadnienie:

.....
.....
.....

Przekształcanie tekstu i działania na tekście (na podst. Bartmiński, Niebrzegowska-Bartmińska, 2009, s. 293–329)

Jedną z najistotniejszych zmian przyjętych w nowej podstawie programowej jest wprowadzenie funkcjonalnego modelu szkolnej nauki o języku, który z jednej strony łączy wiedzę o systemie językowym (słownictwie i gramatyce), normie oraz etykiecie językowej, a z drugiej – kładzie szcze-

gólny nacisk na rozwijanie kompetencji językowych. Nowe podejście oparte jest na zasadzie tekstocentryzmu, czyli rozumieniu, że tekst może być wypowiedzią pisaną i ustną oraz obejmuje nie tylko proces tworzenia, lecz także pracy nad tekstem cudzym lub własnym. Poniżej opisuję kolejne działania na tekście, które mogą być sprawdzane na egzaminie maturalnym.

Wybór słów kluczowych i indeksowanie

Słowa kluczowe to słowa, które najlepiej charakteryzują treść tekstu, autora, styl, które układają się w pola tematyczne, pozwalają interpretować tekst (por. Wyka, 1973). Umiejętność wyszukiwania słów kluczowych ma duże znaczenie dla rozumienia sensów przenośnych oraz dla praktyki streszczania tekstu. Pozwalają one odpowiedzieć na pytanie, o czym jest mowa w danym tekście, czyli jaki temat jest w nim omawiany. W tekstach naukowych, a takie mogą się pojawić na poziomie rozszerzonym, słowa kluczowe wprowadzają tematy kolejnych zdań i akapitów, funkcjonują w strategicznych miejscach tekstu, w tytułach.

Przykłady 1. (I) i 2. (P)

Zadanie 8. (0–3)

a) Wskaż co najmniej dwa słowa kluczowe wspólne dla tekstu 1. i 2.

.....
.....
.....
.....

b) Z każdym z wybranych słów kluczowych ułóż zdanie, którego sens będzie zgodny z wymową tekstu 1. lub 2.

.....
.....
.....
.....

Zadanie 2.1. (0–2)

Zaznacz w tabeli znakiem X słowa kluczowe dla tekstu. Napisz uzasadnienie wyboru – wspólne dla wszystkich słów kluczowych.

	Czy jest to słowo kluczowe?	Uzasadnienie wyboru
futbol		
kontynent		
krag		
magia		
trofeum		
wojownik		

Nicowanie tekstu

Bartmiński w *Tekstologii* odwołuje się do autorów *Praktycznej stylistyki* (Wierzbicki, Wierzbicka, 1970) i uważa, że każde zdanie stanowi odpowiedź na jakieś niesformułowane wprost, ale tkwiące w podtekście pytanie.

Pytania te są zwykle ukryte, na powierzchni tekstu pojawiają się tylko odpowiedzi. Umiejętność stawiania pytań świadczy o głębokim rozumieniu tekstu oraz o umiejętności dokonania jego analizy i syntezy.

W arkuszach egzaminacyjnych zadania badające umiejętność stawiania pytań do tekstu mogą przybierać różne formy:

- samodzielne formułowanie pytań (I):

Zadanie 8. (0–3)

a) Wskaż co najmniej dwa słowa kluczowe wspólne dla tekstu 1. i 2.

.....

.....

.....

b) Z każdym z wybranych słów kluczowych ułóż zdanie, którego sens będzie zgodny z wymową tekstu 1. lub 2.

.....

.....

.....

- dobieranie pytań spośród podanych (D):

Zadanie 2.4 (0-2)

Z podanych pytań wybierz i wpisz do tabeli te, na które odpowiedź dają całe akapity tekstu *Umberto Eco*. Każdemu akapitowi przyporządkuj jedno pytanie.

Akapit	Pytanie
1.	
2.	
3.	

Jak można rozumieć dobro?

Czy każdy jest zdolny do wielkich czynów?

Czy piękno jest tożsame z dobrem?

Czy kategoria piękna jest istotna w życiu codziennym?

Z jakiego rozumienia dobra wywodzi się pojęcie piękna?

Czy istnieją synonimy trafnie zastępujące przymiotnik "piękny"?

Streszczanie tekstu

Streszczanie polega na takim przekształceniu tekstu, że w sposób zdecydowany zmniejszona zostaje jego objętość przy zachowaniu zasadniczej myśli (standardowo ok. 10% tekstu wyjściowego). Streszczenie jako derywat od tekstu oryginalnego tworzone jest metodą:

- skrótu lub/i
- uogólnienia lub/i

- przekładu z jednego systemu pojęciowego na inny lub/i
- opisu metatekstowego.

Streszczenie uwzględnia tematyczno-rematyczny podział tekstu oryginalnego oraz hierarchiczność tego podziału i zmierza do:

- sformułowania zarówno nadrzędnego tematu („hipertematu”) i nadrzędnego rematu („hiperrematu”), tj. tematu i rematu całego tekstu;
- określenia pionowego rozczłonkowania tematycznego, a więc do dokładnego sprecyzowania szczegółowości („głębokości”) operacji streszczania dla kolejnych akapitów tekstu.

Temat – to, o czym jest, czego dotyczy tekst; remat – to, co się o tym mówi.

Struktura streszczenia:

- nadawca/autor: nazwisko może być pomijane jako wiadome z góry; bywa werbalizowane ze względów kompozycyjno-stylistycznych;
- odbiorca/adresat: w streszczeniach szkolnych może być pomijane, chyba że bezpośrednio wynika z konstrukcji tekstu;
- operacje nadawcy (np. *bada, analizuje, dowodzi, wnioskuje, omawia, pokazuje, wyjaśnia, porządkuje, wylicza, ilustruje przykładami*);
- materiał (na jakiej podstawie autor opiera swoje tezy);
- założenia (na czym autor opiera decyzje);
- metoda (jakimi poszczególnymi metodami autor posługuje się w dochodzeniu do celu);
- intencje (z jaką intencją autor się wypowiada);
- idea (jaka jest ogólna koncepcja tekstu);
- ocena (np. *najważniejszym składnikiem badań jest...*);
- komentarz (np. *autor w jasny sposób obrazuje...*).

Przykład zadania (P):

Zadanie 1.7. (0–3)

Napisz streszczenie felietonu liczące 40–60 słów.

.....

Zadania sprawdzające umiejętność streszczania tekstu będą punktowane w systemie 0–3 punkty oraz wymagały zmieszczenia się w przedziale 40–60 słów.

Podsumowanie

Zarówno założenia nowej podstawy programowej, jak i nowej formuły egzaminu maturalnego od roku 2015

implikują konieczność innego nauczania umiejętności językowych w szkole. Funkcjonalne uczenie o języku wymaga refleksji wyrażonej odpowiedziami na pytania: po co to jest? dlaczego takie jest? co wynika z użycia tego? kiedy mogę tego użyć, a kiedy nie? itp. Niektóre z modeli dydaktycznych ciągle jeszcze realizowane w szkolnej edukacji oraz podręcznikach są z perspektywy współczesnej edukacji nieakceptowalne (takie, które koncentrują się na pytaniach: co to jest? jakie to jest? jak się to nazywa?). W żadnym razie nie chodzi jednak o ich dewaluację, ale o zachowanie odpowiednich proporcji między wybieranym modelem kształcenia a nadrzędnym celem edukacji językowej, którym nie jest wiedza o języku ani kompetencja językowa, lecz rozwój dwóch umiejętności: odbioru

i tworzenia różnego rodzaju tekstów (Nocoń, 2013).

Wioletta Kozak

Doktor nauk humanistycznych w dziedzinie dydaktyki literatury. Kierownik Zespołu Matur w Centralnej Komisji Egzaminacyjnej. Autorka ponad 50 publikacji z dziedziny dydaktyki, metodyki i ewaluacji.

Członek-założyciel Polskiego Towarzystwa Ewaluacyjnego.

Zainteresowania: dydaktyka, metodyka, pedagogika, ewaluacja, metodologia badań społecznych (zwłaszcza jakościowych), psychologia – w szczególności myślenie, rozumowanie, wnioskowanie.

Bibliografia

Bartmiński J., Niebrzegowska-Bartmińska S., (2009), *Tekstologia*, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, s. 293–329. | Centralna Komisja Egzaminacyjna, (b.r.), *Diagnoza przedmaturalna z języka polskiego* (dostęp dn. 18.11.2014). | Centralna Komisja Egzaminacyjna, (2013a), *Informator o egzaminie maturalnym z języka polskiego od roku szkolnego 2014/2015* (dostęp dn. 18.11.2014). | Centralna Komisja Egzaminacyjna, (2013b), *Przykładowy arkusz egzaminacyjny. Język polski (poziom podstawowy)* (dostęp dn. 18.11.2014). | Nocoń J., (2013), *Świadomość językowa w podręcznikach szkolnych (teoria i praktyka)*, wystąpienie na konferencji *Świadomość językowa w perspektywie edukacyjnej*, Uniwersytet Opolski, Opole 15–16 maja 2013. | Wierzbicka A., Wierzbicki P., (1970), *Praktyczna stylistyka*, Warszawa: Wiedza Powszechna. | Wyka K., (1973), *Słowa-klucze*, [w:] Miodońska-Brookes E., Kulawik A., Tatara M. (red.), *Stylistyka polska. Wybór tekstów*, Warszawa: Państwowe Wydawnictwo Naukowe.

Serwis CKE Matura 2015

[O egzaminie maturalnym](#)

[Próbny egzamin maturalny](#)

[Procedury 2014/2015](#)

[Podstawa programowa](#)

[Przykładowe arkusze](#)

[Komunikaty](#)

[Informatory](#)

[Materiały dla uczniów i nauczycieli](#)

[Opinie](#)

„Wszystko jest poezja...”

Poradnik dla nauczycieli przygotowujących uczniów do interpretacji utworów poetyckich na maturze

Iwona Kulpa-Szustak, Joanna Wojtulewicz
Warszawa: Ośrodek Rozwoju Edukacji, 2014

Fragmenty recenzji dr hab. prof. UAM Jerzego Kaniewskiego (Zakład Dydaktyki Literatury i Języka Polskiego IFP UAM):

Publikacja „Wszystko jest poezja...”. *Poradnik dla nauczycieli przygotowujących uczniów do interpretacji utworów poetyckich na maturze* jest propozycją jak najbardziej aktualną, a jej przydatności w obecnej sytuacji edukacyjnej (wdrażanie nowej podstawy programowej i przygotowywanie szkół do zmienionej formy egzaminu maturalnego) nie trzeba nawet uzasadniać. (...)

Niewątpliwie prezentowane w poradniku treści są zgodne z podstawą programową kształcenia ogólnego (rozporządzenie MEN z 27 sierpnia 2012 r.), a proponowany sposób ujęcia działań analityczno-interpretacyjnych, budowania wypowiedzi pisemnej czy ustnej oraz zakres odwołań kontekstowych potwierdzają mocne zakotwiczenie w wymaganiach szczegółowych dotyczących odbioru tekstów kultury i tworzenia własnego tekstu. Co istotne, Autorki proponu-

ją również dydaktycznie uzasadnione i merytorycznie poprawne sposoby rozwijania umiejętności analityczno-interpretacyjnych czy tekstotwórczych ucznia na IV etapie edukacyjnym. (...)

Poradnik rozpoczyna nawiązujący do poetyckiego (czy raczej filozoficznego) *credo* Stachury rozdział *Wszystko jest poezja*, przekonujący o tym, że otaczający współczesnego człowieka świat bardzo często wykorzystuje metaforyczne (symboliczne) sposoby ekspresji, a „metafory w naszym życiu” dostrzegalne są zarówno w codziennych praktykach językowych, jak i w komunikatach niewerbalnych czy sztuce wielotworzywowej. Autorki przekonują przy tym, że rozumienie poetyckich mechanizmów wyrażania przydaje się nie tylko w szkole, lecz także w życiu codziennym. Po zarysowaniu sytuacji motywacyjnej Autorki przenoszą uwagę nauczycieli na niezbędne instrumentarium (*Zarys poetyki*), by ostatecznie wykazać, że samo wąskie instrumentarium to za mało, a sposoby odczytywania utworów warunkowane są przyjętą metodologią.

W ostatnim z przywołanych rozdziałów interesujące wydaje się zwłaszcza pokazanie na konkretnym przykładzie, jak wybrana szkoła interpretacyjna wyznacza obszar poszukiwania sensów. (...)

[Publikacja do pobrania](#)

Matematyka w bibliotece – prezentacja prac laureatów konkursu *Matma jest mega*

Konkurs *Matma jest mega* został przeprowadzony przez Fundację Rozwoju Społeczeństwa Informacyjnego i firmę Megawiedza w ramach projektów „MegaMatma uczy w biblio-

tece” i „MegaMatma w pracowniach Orange”. Zadanie polegało na skorzystaniu z e-zasobów matematycznych w bibliotece lub pracowni Orange, a następnie znalezieniu matematyki

w swoim otoczeniu i przedstawieniu jej w formie multimedialnej.

[Prace laureatów](#)
[Źródło](#)

E-korepetycje z matematyki, czyli projekt „Matematyka Reaktywacja”

Projekt „Opracowanie i wdrożenie kursu wyrównawczego z matematyki z wykorzystaniem technologii informacyjno-komunikacyjnych dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych” jest realizowany pod hasłem „Matematyka Reaktywacja” w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, Priorytet III „Wysoka jakość systemu oświaty”, współfinansowanego

z Europejskiego Funduszu Społecznego. Politechnika Wrocławska od lat monitoruje postępy w nauce matematyki – zarówno uczniów szkół średnich, jak i studentów kierunków technicznych. Na tej podstawie specjaliści z Instytutu Matematyki i Informatyki opracowali unikatową metodę, którą można określić jako indywidualne korepetycje na odległość, wykorzy-

stujące atrakcyjne dla ucznia narzędzia informatyczne.

Będzie to prawdziwa odbudowa nie tylko wiedzy, lecz także chęci uczenia się – stąd hasło programu „Matematyka Reaktywacja”.

Źródło

Sukces Festiwalu Matematyki

29 listopada w siedzibie Wydawnictwa Agora w Warszawie odbył się Festiwal Matematyki. Wydarzenie przyciągnęło wielu entuzjastów matematyki – rodziców z dziećmi i nauczycieli. „Gazeta Wyborcza” zorganizowała festiwal po raz pierwszy, w ramach akcji „Matematyka się liczy”, której partnerem jest mFundacja.

Festiwal stał się świętem liczb i liczenia, miejscem wymiany wiedzy na temat nowoczesnej edukacji matematycznej, ciekawych i mądrych zabaw i gier, w których najmłodszy uczestniczyli z wielkim zaangażowaniem. Popularyzatorzy matematyki podzielili się

swoją pasją z rodzicami i nauczycielami w trakcie ponad 20 warsztatów i wykładów tematycznych. Dla dzieci i młodzieży zorganizowano wiele „stoisk” z grami, zabawami rozwijającymi umiejętności matematyczne.

Podczas festiwalu ogłoszono wyniki konkursu dla uczniów szkół podstawowych na najciekawszą grę matematyczną – „Matematyka wygrywa”. Pierwsze miejsce zdobyły uczennice ze Szkoły Podstawowej nr 4 w Markach za grę „Matematyczny połów”, drugie – uczeń z Zespołu Oświatowo-Wychowawczego w Piecach za grę „Matematyczne domino”, a trzecie

– uczennica ze Szkoły Podstawowej nr 28 w Warszawie za grę „Gwiazda”. mFundacja przyznała także nagrodę specjalną uczniom z koła matematycznego dla klas IV–VI ze Szkoły Podstawowej nr 199 z Łodzi, którzy stworzyli grę „Gorączka złota”.

Szczegółowa relacja z wydarzenia znajduje się na stronie „Gazety Wyborczej”. Fotorelacja z Festiwalu znajduje się w zakładce „Realizacje projektów” na stronie mFundacji. Zapraszamy do zapoznania się z nimi.

Źródło

